

den ensidige Sammensætning af Kommissionen. Og for at der ikke skulde være nogen Tvivl, har Kommissionen ogsaa understreget min Kritik af, at man her er gaaet i høj Grad frem med at sætte Teoretikere ind i Kommissionen, idét nemlig Boligkommissionen, da den skal til at udføre et virkelig praktisk Arbejde, giver op, nedsætter et Udvalg og tilkaldter Folk, der har Forstand paa Sagen. Side 63 i Kommissionens Betænkning vil man nemlig finde en Skrivelse fra Kommissionen, der lyder saaledes: „Boligkommissionen har besluttet at nedsætte et særligt Udvalg med det Formaal, efter Samraad med sagkyndige udenfor Kommissionen, saa vidt muligt at forebygge, at Byggevirkomheden kommer til at lide under Mangel paa Materialier, og Kommissionen tillader sig herved at anmode den ærede Organisation om at udpege en Repræsentant til at bistaa dette Udvalg i dets Arbejde“. En saadan Skrivelse er altsaa sendt til disse Organisationer, og for at vise, at det er en Art nye Medlemmer, der skal bringe den Sagkundskab, som den højtærede Minister ikke har sat ind i Kommissionen, staar der yderligere, at der vil blive udbetalt de sagkyndige Diæter paa samme Maade som Kommissionens Medlemmer, nemlig 6 Kr. for hvert Møde for indenbys, 10 Kr. for udenbys. Og disse Erhverv, som jo gerne vil hjælpe med til en Bedring af Forholdene, har sluttet sig dertil. Jeg mener, at dette i Virkeligheden ogsaa viser, at den højtærede Minister har været uheldig ved Sammensætningen af denne Kommission. Politisk set har den højtærede Minister været heldig. De Medlemmer, som han har valgt ind, fordeler sig politisk saaledes: Socialdemokraterne 3, Radikale 3, Konservative 1, Venstre 1 og endelig en Formand, hvis politiske Stilling vel nærmest ligger midt mellem Socialdemokraterne og de Radikale. Det vil altsaa sige, at der er 6 Socialdemokrater og Radikale og 2 Konservative og Venstremænd. Det forekommer mig, at der ligefrem skal en vis Kunst til for at opnaa et partipolitisk set saa gunstigt Resultat. Men det er jo ogsaa saaledes, at det ikke alene er i Oppositionens Lejre, at man ikke synes om denne Kommission. Selv fremragende Socialdemokrater, ja endog Socialdemokraternes Fører i Aarhus Byraad, har udtalt sig meget mærkværdigt om denne Kommission. Han har udtalt sig paa en Maade, som end ikke jeg turde. Han har nemlig ved en Boligdebat i Aarhus sagt: „Boligkommissionen tror jeg lige saa stærkt paa som Indlemmelseskommissionen,

det bliver en Fastelavnsforestilling, som der ikke kommer noget ud af“. Det er Socialdemokraternes Ordfører i Aarhus Byraad, der ifølge et Referat i et Aarhus-Blad har sagt noget saadant. Det forekommer mig, at dette er en meget skarp Bedømmelse af Kommissionen, og den viser, hvorledes man ude omkring medtager den højtærede Ministers Kommission.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg for mit Vedkommende vil arbejde med til, at Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som det kan være nyttigt eller nødvendigt at medtage i den gældende Huslejlov, optages i Forslaget til Huslejelovens Revision. Men det forekommer mig, at det store Principspørgsmaal om Oprettelse af Boliganvisningskontorer er der ingen Grund til at tage endelig Stilling til eller forhandle vidt og bredt om, før det Forslag foreligger, som skal være den endelige Løsning.

Jørgen Berthelsen: Efter de udførlige Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse, og efter de Bemærkninger, vi nu har hørt fra den ærede sidste Taler (Poul Rasmusen), tror jeg egentlig ikke, at det vil være nogen synderlig Nytte til at fordybe sig i Einzelhederne i det foreliggende Lovforslag. Jeg kan være enig i noget af det, den ærede sidste Taler sagde. Ogsaa jeg nærer Tvivl om Nødvendigheden af et Lovforslag som det foreliggende, og navnlig nærer jeg Tvivl om Nødvendigheden af en midlertidig Lov som den, der her er fremsat Forslag om. Jeg tror ikke, at Loven som midlertidig Lov kan komme til at gøre nogen virkelig Nytte for Sagen. Skulde det, naar vi efter Krigen kommer ind under normale Forhold, vise sig, at der paa enkelte Steder er Brug for Anvisningskontorer som dem, Talen her er om, vil man bedre paa Grundlag af de Erfaringer, man til den Tid har indhøstet, kunne tage Bestemmelse om Oprettelse af slige Kontorer. Jeg forstaar ikke rigtig den Udtalelse, som den højtærede Minister kom med ved Lovforslagets Forelæggelse, at Kontorets Opgave for det første er af statistisk Natur, nemlig den at tilvejebringe Oplysninger om Lejforhold i Byerne o. s. v. I den Betænkning, der er afgivet, foreligger der jo saadanne statistiske Oplysninger fra hele Landet, og disse Oplysninger er dog skaffede til Veje, uden at der har været noget Boligkontor, og uden at der har været lovbestemte Regler at gaa efter. Jeg kan derfor ikke rigtig for-